

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Vnitřní dítě jako prostředek k objevování sama sebe

Autorka práce: Simona Procházková

Vedoucí práce: PhDr. Ivana Nováková

Oponent: Mgr. Petr Knotek

Dříve, než se pustím do kritického zkoumání této práce, musím konstatovat, že samotná volba tématu a literatury svědčí o tom, že autorka nebere svou práci jen jako formální splnění nějakého úkolu. Je zřejmé, že je v daném tématu vnitřně angažovaná, což se také pozitivně projevilo zejména v praktické části její práce.

Tím se dostávám k tomu, v čem také vidím největší potíže. Je to zpracování teoretické části diskutované studie. Rozdíl mezi použitou literaturou a vlastní osobní zkušeností autorky je totiž značný. To jí zřejmě přivedlo k tomu, že v teoretické části převažují převzaté citace nad jejími vlastními postřehy. Za sporné také považuji uvedení rozsáhlejší teorie sociálního zrání dítěte, což nesouvisí přímo s archetypem vnitřního dítěte. Autorka sice konstatuje, že sociální rozvoj dítěte pozitivně nebo negativně ovlivňuje rozvoj archetypu vnitřního dítěte, ovšem vztahy mezi těmito stránkami lidské bytosti nejsou ani tak jednoduché a už vůbec nejsou snadno lineárně zachytitelné. V tomto případě by bylo žádoucí ukázat, jak spolu tyto roviny v praxi skutečně souvisí, jaké jsou jejich hlubší souvislosti. To by ovšem jednak přesahovalo rámec této práce a také autorčiny zkušenosti. Z toho také zřejmě vyplývají obě hypotézy, které považuji za značně "opatrné" vzhledem k současnému stavu praktického výzkumu.

Jako poslední kritickou poznámku ještě uvádím, že jazyková stránka práce by potřebovala ještě důkladnější korektury.

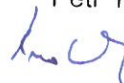
Daleko zajímavější se mi jeví praktická část této práce. Za nejšťastnější považuji oba rozhovory, které vedla s účastnicemi semináře, protože vrhají jasnější světlo jednak na samotnou teoretickou část a také na poměrně abstraktní a suchý jazyk předchozích dotazníků. Rozhovory jsou vedeny přirozeně a mají vysokou informační i lidskou hodnotu. Hlavně díky nim je možno udělati si reálnou a praktickou představu o tom, jak se archetyp vnitřního dítěte v naší životní praxi projevuje. Stejně tak přiblížení průběhu a výsledků aktivní "šamanské" imaginace má v sobě přirozenou informační hodnotu.

Celkově hodnotím práci velmi pozitivně i přes uvedené nedostatky, které zcela odpovídají autorčiným zkušenostem. Její odvaha, s jakou se pouští na půdu, kterou většina raději široce obchází, je - podle mého zdání - nejvyšší hodnotou této práce. Ten, kdo usiluje o možné a jisté věci, bývá možná konvenčně chápán jako "úspěšný", ale přitom se jen těžko naučí něco nového. Ti, kteří vstupují na půdu neznámého, usilují o to, co se pragmatickému vědomí jeví jako pošetilost, ale právě proto se mohou něco nového v tomto životě naučit.

Uvedené nedostatky chápu jako pouze formální, protože závěr práce ukazuje, že autorka je jako lidská bytost pro zkoumání zvoleného tématu plně kompetentní.

Při průběhu obhajoby doporučuji zaměřit pozornost na otázky, týkající se praktických projevů archetypu dítěte a jeho smyslu, aby autorka mohla ukázat, jak vlastně danému tématu ona sama porozuměla. Podle toho by také bylo možno lépe posoudit, zda je odpovídající stupeň hodnocení výborně nebo velmi dobře.

Petr Knotek

Brno 30.4. 2006